

גאונים וראשונים:
האוצר הסמוי של רבי אברהם
(כשהאמונה מאירה גם בחשך)

עֲשִׂיר בְּתוֹרָה

עֲנִי בְּכֶסֶף

רַבִּי אֲבָרְהָם אָבֵן עֲזָרָא הָיָה מְגִדוּלֵי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל.

הוא יָדַע אֶת כָּל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵךְ הוּא הָיָה
עֲנִי מְאֹד. עַל אֵף הַקֶּשִׁי, הוּא יָצָא לְמַסָּע בָּיִם
כְּשֶׁהוּא בּוֹטֵחַ בִּה' בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה!

בְּאַמְצֵעַ הַיָּם, שׁוֹדָדִים
אֶכְזָרִים הִתְקִיפוּ אֶת הָאֲנִיָּה!

גַּם זֶה מֵאֵת הַשֵּׁם!
אֲנִי לֹא מִפֶּחַד,
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא שׁוֹמֵר עָלַי.

רַבִּי אַבְרָהָם נֶלְקַח בַּשָּׁבִי,
אֶךְ שִׁפְתָיו מְלֵמְלוּ פְּסוּקֵי תִהְלִים.

כֹּחֵם גֹּי וְעֹשִׂיר קָנָה אֶת רַבִּי אֲבָרָהָם לְהִיּוֹת לוֹ לְעֹבֵד.
הַכֹּחֵם לֹא דִמֵּין שֶׁהָעֹבֵד הַפָּשׁוּט שְׁלוֹ הוּא בְּעֵצָם צַדִּיק יִהְיֶה וְחָכָם עֲצוּם!

מי באמת מאושר?

האדון

העבד
היהודי

הִיא קָנְשָׁה לְשֹׁמֵר מִצְוֹת בְּסֵתֶר. רַבִּי אֲבָרְהָם לֹא נָגַע בְּמֵאֲכָלֵי הַגּוֹיִם. הוּא אָכַל
רַק לֶחֶם יִבֵּשׁ וּפִרְוֹת כְּדֵי לְשֹׁמֵר עַל תּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְהוֹדָה לַה' בְּשִׁמְחָה!

יום אחד, מלך המדינה הגאותן
קרא לכוֹמר אליו.

”אֲשַׁאל אוֹתְךָ שְׁלוֹשׁ שְׁאֵלוֹת, רַעַם
הַמֶּלֶךְ. אִם לֹא תִדַּע לַעֲנוֹת בְּתוֹךְ
שְׁלוֹשָׁה יָמִים – דִּינְךָ מוֹת!”

הכוֹמר חָזַר לְבֵיתוֹ בּוֹכָה וְרוֹעֵד מִפֶּחַד.

שְׁלוֹשׁ הַחִידוֹת שֶׁאֵישׁ לֹא פָתַר:

1. לְאִיזָה צִד אֱלֹדָקִים
מִפְנֵה אֶת פָּנָיו?

2. מִי מְסוּבֵב אֶת כָּל
הָעוֹלָם בִּימָמָה אַחַת?

3. כִּמָּה בְּאַמַּת שָׁוָה
הַמֶּלֶךְ בְּעַצְמוֹ?

'יש לי עצה בְּעִזְרַת ה', אָמַר רַבִּי אַבְרָהָם הַיְּהוּדִי לְכוּמָר הַמֵּי־אֵשׁ. אָלֶבֶשׁ אֶת הַבְּגָדִים שְׁלֶךְ
וְאַסְתִּיר אֶת פָּנַי. אֲנִי אֵלֶךְ לַמֶּלֶךְ בְּמִקְוָמָה! אִם אֶצְלִיחַ לַעֲנוֹת – תִּשְׁחַרְרַר אוֹתִי לַחֲפָזִי.

רַבִּי אַבְרָהָם הַתַּחֲפֵשׁ לְכוּמָר וְצַעַד אֶל לֵב הָאֲרָמוֹן,
שִׁפְתָיו לוֹחֲשׁוֹת תְּפִילָה לֵה'.

בַּדֶּרֶךְ, הוּא קָנָה פֶּסֶל קָטָן
וְזוֹל מְאֹד שֶׁל גּוֹיִים,
שֶׁעָלָה רַק שְׁמוֹנָה שְׁקָלִים.

מִדּוּעַ צִרִּיךְ חָכָם יְהוּדִי פֶּסֶל כָּזֶה
בְּבוֹד הָאֵדִי פֶּסֶל כָּזֶה?

הָאֹר מֵאִיר לְכֹל!

הַמֶּלֶךְ שָׁאַל: לְאִיזָה צֵד אֶלֶיָּקִים מִפְּנֵה אֶת פָּנָיו?

הָרַב הִדְלִיק נֵר, הֶצְבִּיעַ עַל הָאֹר וְעָנָה: הָאֹר מֵאִיר לְכֹל כִּיּוּן בְּבֵת אֲחֵת!
כֹּךְ גַּם הַשֵּׁם – כְּבוֹדוֹ וְהַשְׁגָּחָתוֹ עָלֵינוּ נִמְצָאִים בְּכֹל מְקוֹם תְּמִיד.

הַבְּרִיאָה הַמּוֹפְלָאָה

הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיךְ: וְמִי סוֹבֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּיָמָמָה אַחַת?
הָרַב הַשֵּׁיב מִיד בְּבִטְחוֹן גָּמוֹר: הַשֶּׁמֶשׁ! הַשֵּׁם בָּרָא אוֹתָהּ כִּדִּי שְׁתַּקִּיף
שְׁתַּקִּיף וְתֹאִיר אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת.

עֵרְכוּ שָׁל בֶּשָׁר וְדָם

הַמֶּלֶךְ זָעַם: וְכַמָּה אָנִי, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, שָׁוָה?
הָרַב שָׁלַף אֶת הַפֶּסֶל וְאָמַר: הָאֵלִיל שְׁלָכֶם שָׁוָה 8 שְׁקָלִים.
מֶלֶךְ בֶּשָׁר וְדָם שָׁוָה פְּחוֹת מִמֶּנּוּ לְעֵמֶת מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, בּוֹרָא עוֹלָם!

רַבִּי אַבְרָהָם הֵרִים אֶת הַכּוֹבֵעַ, הִתְגַּאָּה בִּיהָדוּתוֹ וְהִכָּרִיז לְעֵינָי כָּלָם: אֲנִי לֹא כּוֹמֵר! אֲנִי
יְהוּדִי פָּשׁוּט שְׂמֵאֲמִין בִּה'. שְׁמִי אַבְרָהָם אָבִן עֶזְרָא, וְהַכּוֹמֵר הַפִּחְדָן שָׁלַח אוֹתִי בְּמִקְוָמוֹ!
הַמֶּלֶךְ נִדְּהָם כִּדְהָם מִחֻכְמָתוֹ הָעֲצוּמָה שֶׁל הַיְּהוּדִי וְהָאֱמִץ שְׁלוֹ.

הַמֶּלֶךְ הֵצִיעַ לָרַב אֶת כָּל עֲשָׂרוֹ שֶׁל הַכּוֹמָר.
אֶךְ רַבִּי אַבְרָהָם תָּרַם אֶת הַכֶּסֶף לְעֲנִיִּים וּבִקֵּשׁ רַק לַחֲזוֹר לְעִירוֹ.
מִדּוּעַ? כִּי הוּא יָדַע שֶׁהָאוֹצָר הָאֲמִתִּי וְהַיָּחִיד שֶׁל יִהוּדֵי הוּא הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת!

מָה הַסּוּד שֶׁל רַבִּי אַבְרָהָם?

הַרֵב

1. בְּסִפּוּר: הַרֵב בָּטַח בִּה' מֵתוֹךְ הַנְּשִׁבִי וְהַחֲשָׁד.

הַסּוּד

2. הַכּוֹחַ שֶׁלָנוּ: אִוֵּר הַנֶּשֶׁם מֵאִיר לְכָל כִּיּוּן, הוּא אֶתְנוּ בְּכָל מָקוֹם!

אַתֶּם

3. מִחֵר בְּבִקָּר: גַּם כְּשֶׁקָּשָׁה אוֹ מִרְגִּיז בַּהֶפְסָקָה, נִזְכּוֹר שֶׁ' אֶתְנוּ. נִחְשֵׁב בְּשִׁכְל יְהוּדִי, יִיחַד נְאֻמִּין, וְנִפְיץ אֶת הָאוֹר!